

Kallellaan

Suomen kansa ja muukin maailma on suu ammoltaan ihmeteltyt, miten joku Tornioista voi luistaa alamäkeen lujempaa kuin kukaan muu.

Kyllä siinä ihmettelemistä onkin, sillä eihän nimenomaan Torniossa ole paljon minkäänlaisia alamäkiä. Eikä sen puoleen ylämäkiäkään. Suurin piirtein yhtä laakeaa siellä on kuin Oulussa tai Limingassa.

Ehkä jonkinlainen selitys on se, että Suomessa oli Kalle Palanderin mestaruuspäivänä sekä Voiton päivä että laskiaissunnuntai. Tornioista on perinteisesti saatu runsaasti silakoita vai mitä maivoja ne ovat, joiden päät ovat erinomaista suksenluistaketta. Kalle oli varmaan onnistunut hivauttamaan riittävästi härskiä maivaa kalhujensa pohjiin kun ne niin hyvin huilasivat. Lisäksi Kallella saattoi olla hieman kotikenttätuetta, sillä väitetään, että rinne oli Kallellaan alaspäin.

Ilmeellistä on sekin, että suomalaiset ylipäänsä ovat alkaneet pärjätä aivan kummallisissa lajeissa, kuten uinnissa, kumparelaskussa ja laskettelussa. Tätä rataa saamme kohta suomalaisen Wimbledon-voittajan tennikseen, ja seuraavat euroviisut pidetään Helsingissä.

Tämä Kalle Palanderin laji, pujottelu, kaivannee vähän esittelyä, meinaan kun siitä ei liiemmin Suomessa tiedetä. Tahko Pihkala ei pitänyt aikanaan sitä edes oikeana urheiluna, koska siinä mennään konevoimalla ylös ja tullaan painovoimalla alas. Mutta samoinhan tehdään nykyisin myös mäkihypyssä. Toisessa suomalaisten mahtilajissa, formulassa, ei käytetä edes painovoimaa eikä mennä sen paremmin ylös kuin alaskaan, vaan pelkällä konevoimalla mutkaista tietä näkymättömiin, kunnes palataan siihen mistä on lähdettykin.

Tutummasta lajista, viidenkymppin hiihdosta, laskettelu eroaa sikäli, että siinä ei ollenkaan pysähdytä välillä mustikkasopalle. Nämä nykyajan sankarit ovat siis kovempikuntoisia kuin itse Veikko Hakulinen, kun jaksavat tankkaamatta koko kisan tankkaamatta.

Kymmenen kilometrin juoksusta laskettelu poikkeaa sikäli, että siinä ei ole tapana välillä kaatua, kuten Lasse Viren Münchenin kisojen kymppillä. Tai voi siinä kaatuakin, mutta kyllä silloin on peli menetetty lopullisesti.

Pesäpallon ja laskettelun välillä suurin ero on se, että vaikka Kalle Palanderin vedonlyöntikerroin kohosi yli 250:n, ketään ei ole vielä kukaan pidätetty.

Ja lopulta kaikkein kinkkisimmät kysymykset: kuinka slalom eroaa painista ja kyykänlyönnistä?

No painista ainakin siten, että raikkaassa ulkoilmassa ja kovassa haipakassa kaikki mahdolliset haisut häviävät kuin pierut Saharaan, jos nyt sellaisia sattuisi ilmenemäänkin. Erona kyykänlyöntiin on taas se, että laskettelussa kepakoihin yritetään osua laskettelijalla itsellään, eikä tämän heittämällä kartulla. Aika nerokas keksintö sinänsä!

